

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל

"המקום אשר יבחר ה'"

(לפרשת ראה (על פי שיעור של הרב תמיר גרנות)

12. מל"א ח', כ-כא :

וַיִּקַּם ה' אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר וַאֲקַם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָשֵׁב עַל פֶּסַח יִשְׂרָאֵל פֶּאֶשֶׁר דָּבַר ה' וְאֲבָנָה הַבַּיִת לְשֵׁם ה' אֶ-לוֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲשֶׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית ה' אֲשֶׁר כָּרַת עִם אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

13. מל"א ח', כב :

וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לְפָנָי מִזְבֵּחַ ה' נֹגֵד כָּל קֹהֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמַיִם:

14. מל"א ח', כז-ל :

כִּי הָאֲמִנָם יָשֵׁב אֶ-לוֹהִים עַל הָאָרֶץ, הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָפְלוּן אִף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: וּפְנִיתִי אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנֻנָּתוֹ ה' אֶ-לוֹהֵי לְשִׁמְעֵ אֶל הַרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מֵתְפַלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: לְהִיּוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל הַבַּיִת הַזֶּה לְלַקַּח יוֹם אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יְהִי שְׁמִי שָׁם לְשִׁמְעֵ אֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה: וְשִׁמְעֵתָ אֶל תַּחֲנֻנַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה וְאֹתָהּ תִּשְׁמַע אֶל מְקוֹם שְׁבִתְךָ אֶל הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְעֵתָ וְסִלַּחְתָּ.

15. מל"א ח', כח-כט :

וְשָׁבוּ אֲלֵיךָ בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דְרָךְ אֲרָצָם אֲשֶׁר נִתְּתָה לְאֲבוֹתָם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ: וְשִׁמְעֵתָ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תַּחֲנֻנָּתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם.

16. ירמיהו ז', א-ה :

הַדָּבָר אֲשֶׁר הִיָּה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת ה' לֵאמֹר: עֲמֵד בְּשַׁעַר בַּיִת ה' וּקְרֵאתָ שָׁם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ - שְׁמְעוּ דְבַר ה' כָּל יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵי הָאֵלֶּה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לֵה': כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֶ-לוֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאֲשַׁכְּנָה אֹתְכֶם בְּמְקוֹם הַזֶּה: אֵל תִּבְטְחוּ לְכֶם אֶל דְּבָרֵי הַשִּׁקָּר לֵאמֹר - הִיכַל ה' הִיכַל ה' הִיכַל ה' הֵמָּה: כִּי אִם הִיטִיב תִּיטִיבוּ אֶת דְּרָכֵיכֶם וְאֶת מַעַלְלֵיכֶם... וְשִׁכַּנְתִּי אֹתְכֶם בְּמְקוֹם הַזֶּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִתְּתִי לְאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן עוֹלָם וְעַד עוֹלָם.

17. ירמיהו ז', ט-יד :

הַגִּיב רֹצֵחַ וְנָאִף וְהִשְׁבַּע לְשִׁקָּר וְקִטַּר לַבַּעַל וְהִלַּךְ אַחֲרָי אֱלֹהִים אַחֲרָי אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתָם: וּבְאֵתָם וְעַמְדָתָם לְפָנָי בְּבַיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וְאָמַרְתָּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת כָּל

1. בפרשת עקב (דברים י"א י"ב) :

"תמיד עיני ה' א-לוהיך בה",

2. בפרשת וידוי מעשרות (דברים כ"ו ט"ו) :

"השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה...".

3. תיאור מעמד הר סיני (דברים ד' ל"ו) :

"מן השמים השמיעך את קלו ליסרך"

4. בשירת הים (שמות ט"ו י"ז) :

"תביאמו ותטעמו בהר נחלתך, מכון לשבתך פעלת ה', מקדש ה' כוננו ידיך".

5. תכלית המשכן על פי פרשיות המשכן :

"ושכנתי בתוכם" (שמות כ"ה)

"לשכני בתוכם" (שמות כ"ט)

6. בפרשת הברכות (ויקרא כ"ו י"א) :

"ונתתי משכני בתוכם"

7. בפרשת הברית (דברים כ"ח י') :

"וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך"

8. מל"א ח', ו-יג :

וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית ה' אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְּפֵי הַפְּרוּבִים... וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ וְהֵעֵנָן מָלֵא אֶת בַּיִת ה': וְלֹא יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הֵעֵנָן כִּי מָלֵא כְבוֹד ה' אֶת בַּיִת ה': אִזְ אָמַר שְׁלֹמֹה - ה' אָמַר לְשָׁכֵן בְּעַרְפֶּל: בְּנֵה בְנִיתִי בַיִת זָבֵל לְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים

9. שמות מ' ל"ד :

"ויכס הענן את אוהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן"

10. מל"א ח', יד-טז :

וַיֹּסֵב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת כָּל קֹהֵל יִשְׂרָאֵל וְכָל קֹהֵל יִשְׂרָאֵל עֲמַד: וַיֹּאמֶר - בְּרוּךְ ה' אֶ-לוֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וּבִידוֹ מָלֵא לֵאמֹר: מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא בְחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבַנוֹת בַּיִת לְהִיּוֹת שְׁמִי שָׁם וְאֲבָחַר בְּדָוִד לְהִיּוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל.

11. מל"א ח', יז :

וַיְהִי עִם לִבְבִּי דָוִד אָבִי לְבַנוֹת בַּיִת לְשֵׁם ה' אֶ-לוֹהֵי יִשְׂרָאֵל...

התועבות האלה: המערת פְּרָצִים הִיָּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנֹכִי הִנֵּה רְאִיתִי נְאֻם ה': כִּי לָכֵן נָא אֶל מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שָׁכַנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה וְרָאוּ אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם ה' וְאָדַבְר אֲלֵיכֶם הַשָּׁכֵם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְאֶקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם: וְעָשִׂיתִי לַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אֲתֶם בְּטַחִים בּוֹ וְלַמְּקוֹם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלֵאבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשָׁלוֹ.

18. "אורות הקודש" ח"ב:

אף על פי שהעולם העיוני וההרגשי השירי הוא יותר מזדכך ומתעלה על ידי המחשבה הפנתיאיסטית [ש"לית אתר פנוי מיניה" ושהכל הוא א-לוהות] המלאה מאור הענוה וביטול היש, מכל מקום העולם המעשי איננו יכול להיות הולך את דרכו על פי ההסתכלות התדירית העליונה הזאת, ומוכרח הוא האדם להנמיך את אורו מצד הכרח הסתגלותו לעולם המעשה ולהיות קשור בהמחשבה ההיכלית הראשונה [המחשבה התיאיסטית, שהעולם והאדם הם מציאות נפרדת חוץ א-לוהית, ושהא-לוהות היא חיצונית למציאות], אבל בידיעה ברורה, שהיא איננה מחשבה ברורה כשהיא לעצמה, ולית לה מגרמה כלום, אלא שהיא מסובבת בסיבוב שכלי וציורי ממהלך המחשבה העליונה של ההסתכלות השניה שאמרנו. ואז העולם המעשי נעשה מזורז ומלובן ומלא צדק, והעולם המחשבי מתגבר ועולה מברכת מקורו, והם מתאחדים תמיד על ידי הבטות מאוחדות ומרכז הויה מאוחד, ביחודא שלים